

Sygn. akt IV U 715/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016r. w S.

odwołania R. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 12 lipca 2016 r. (Nr (...))

w sprawie R. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. K. do renty rolniczej od dnia 14 marca 2016 r. do dnia 14 marca 2018 r.

Sygn. akt IV U 715/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 lipca 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił R. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony R. K.. Wskazał, iż poprzednio, tj. od 2012r. był uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, a stan jego zdrowia nie uległ poprawie. Dlatego też w dalszym ciągu nie może wykonywać pracy w gospodarstwie rolnym (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie prawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej Kasy z 5 lipca 2016r., która uznała, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Odwołanie zaś, zdaniem organu rentowego, nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. K. ma 63 lata i podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Był uprawniony do pobierania renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 9 stycznia 2009r. do 31 maja 2015r. (odpis wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 19 listopada 2009r. sygn. akt 422/09 k.44 akt rentowych z wniosku z 9 stycznia 2009r. oraz decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o przyznaniu renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z dnia 21 maja 2012r. k. 86v akt rentowych z wniosku z 9 stycznia 2009r.).

W dniu 22 marca 2016r. ubezpieczony wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k.1 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 11 maja 2016r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 11 maja 2016r. k.56-58v akt rentowych). Ubezpieczony wniósł od tego orzeczenia odwołanie (k. 59-60 akt rentowych), wobec czego został zbadany przez komisję lekarską. Organ ten w dniu 5 lipca 2016r. wydał orzeczenie, w którym stwierdził, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie komisji lekarskiej Kasy z 5 lipca 2016r. k.64-66v akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 lipca 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z 12 lipca 2016r. k.67 akt rentowych).

Ubezpieczony od 1971r. jest regularnie leczony w PZP z rozpoznaniem schizofrenii paranoidalnej. Aktualne badania psychiatryczne i psychologiczne przemawiają za rozpoznaniem zaburzeń schizoafektywnych. Ubezpieczony źle funkcjonuje społecznie, jest dziwaczny, ekscentryczny oraz ujawnia formatywne zaburzenia myślenia. Charakter i stopień nasilenia aktualnych objawów psychopatologicznych powoduje całkowitą niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym, która trwa od 14 marca 2016r. do 14 marca 2018r. Niezdolności tej nie powodują istniejące u ubezpieczonego schorzenia kardiologiczne w postaci nadciśnienia tętniczego o charakterze łagodnym oraz neurologiczne- okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego i wodogłowie normotensyjne (opinia biegłych lekarzy – psychiatry, neurologa, kardiologa oraz psychologa k.11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r., poz. 277 ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ustęp piąty wyżej wymienionego artykułu stanowi, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Jak stanowi art. 22 ust. 2 tej samej ustawy, prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, podlega przywróceniu, jeżeli w

ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Przeprowadzony na tę okoliczność dowód z opinii biegłych neurologa, kardiologa, psychiatry oraz psychologa dał podstawy do ustalenia, że ubezpieczony z przyczyn dotyczących jego stanu psychicznego jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 14 marca 2016r. do 14 marca 2018r.

Zdaniem Sądu, wskazana wyżej opinia stanowi miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Sporządzenie opinii zostało poprzedzone analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego oraz jego badaniem. Na uwagę zasługuje, iż autorami opinii są lekarze posiadający specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Wnioski, do których doszli biegli, zostały w sposób odpowiedni uzasadnione. Żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń do opinii biegłych.

Tym samym przyjąć należy, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym od 14 marca 2016r. do 14 marca 2018r. Zaznaczyć należy, iż do 31 maja 2015r. ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym i w związku z tym przysługiwało mu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. A zatem, ubezpieczony stał się ponownie całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (co nastąpiło 14 marca 2016r.) w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania prawa do renty. W związku z tym zastosowanie powinien znaleźć art. 22 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i na tej podstawie prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy powinno zostać ubezpieczonemu przywrócone.

Stąd też, od 14 marca 2016r. do 14 marca 2018r. ubezpieczony jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wobec powyższego, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.